

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

KISKÖZÖSSÉGI BESZÉLGETÉSEK

Téma: **AZ ANGYAL VÁLASZOL**

**Valamint, a felvetődő kérdések
megbeszélése**

Titokzatos, csodálatos tanítás a szeplőtelen, örök fogantatás.”

2023. április 13.

Tartalom:

AZ ANGYAL SZÁJA.

TEREMTETT VILÁG KIVONATA AZ EMBER.

Hogyan is értelmezzük az embert? Mit tudunk meg az emberről az angyal tanításában? Milyen az ember?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Márti: Drága Jézusom! Mennyei Atyánk! Köszönjük, hogy szívünkben hordozhatunk Téged, ott vagy mindig velünk, Te ott vagy mindig bennünk és tanítasz bennünket úgy, ahogy ez a mai nap folyamán is meg fog történni. Köszönjük Neked azt, hogy minden alkalommal feltöltődünk és mindig gazdagabban megyünk el, mint ahogyan idejöttünk. A legnagyobb öröm ebben, hogy ennek nincs határa. Ezzel kapcsolatban azt is elmondhatjuk, hogy az örömünknek sincs határa. Köszönjük Neked, hogy erre ráláttunk és ezt megtapasztaljuk. Kérlek áldj meg bennünket a bölcsességeddel és a nyitottsággal, hogy megértsük és betudjuk fogadni mindazt az újat, amit ma felkínálsz nekünk. Ámen.

Ámen.

János: Köszönjük szépen. Kedves Testvérek! Szeretettel köszöntök mindenkit, ma 2023. április 13. csütörtök napja van. Téged is köszöntelek Ildikó.

Ildikó: Köszönöm szépen, én is titeket.

Kata: Ma meglátogattam az Ildikót. Már négy éve nem találkoztunk személyesen. Most is mosolygott, mint mindig és nagyon jó színben találtam. Nem látni rajta az idő fogait és azt gondolom, ahogyan a múltkori imában a János megfogalmazta, hogy mindaz, aki oda tudja adni Jézusnak a szívét az értelmét, annak a magasabb emberformáló és embert építő tanításnak, amire az angyal hív bennünket, annak a vezetése mindannyiunkon észrevehető. Ezt láttam az Ildikóval való rövid találkozásom alkalmával.

Ildikó: Nagyon köszönöm.

János: Szeretnél-e valamit mondani Ildikó vagy megosztani valód van-e?

Ildikó: Néhány nappal ezelőtt nagyon rosszul voltam a gyomrommal, tegnap pedig kihúztak egy fogamat. Hála Istennek mára már rendben vagyok.

János: Köszönöm szépen. Elmondom, hogy mivel készültem a mai napra. Az elmaradt anyagunk a Detti kérdésével, hogy van az, hogy az angyal azt tanítja: *Én sem tudok beszélni, csak a „Beszélő” által, mert nincs szám. De lesz, ha egyik leszünk. (19.b.G.115.o.)* Hoztam egy kigyújtást hozzá és azt gondolom, ha ezen végig megyünk, tisztábban fogunk látni. Ez lesz az indító témánk, utána a 15. beszélgetés Lilivel való szövegben ott tartottunk, hogy: *Teremtett világ kivonata az ember.* Ehhez is hoztam kigyújtást, hogy megnézzük, mit jelent ez

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

az angyal tanítás vonatkozásában. Tehát, hogy mi van e mögött. Van-e valakinek kérdése, gondolata, más javaslata. Ha nincs, akkor azt szeretném még nektek elmondani, hogy vasárnap Örömmünnep van. Valószínűleg, talán szombaton el tudom küldeni az anyagot nektek. Terveim szerint az a téma, hogy: Anyag és test. Tehát az anyag és a test előfordulása, hogyan néz ki ennek a viszonya, anyag-e a test, test-e az anyag. Stb. Nagyon hatalmas mennyiség ez a kigyűjtött anyag, ezért újra gondoltam és változtattam rajta. Apropójaként szolgál a húsvét ünnepe is, annak a témának, amit gondoltam, ugyanis a test vonatkozásában elég bőven beszél az angyal Jézus viszonylatában. Jézus teste hogyan nézett ki, hogyan küldte el *Őt* az Atya testben. Mi lett a kereszten a testével. Így valamiféleképpen az emberi test területére is belelátunk, ha Jézussal foglalkozunk. Megint egy nagyon meglepő, egy nagyon új, szokatlan választ kaptam ezen a téren. Ezt hoznám elétek. **Jézus teste**, ez lenne a címe. Nyilván, az anyag is szóba kerül majd ennek kapcsán. Úgy tűnik, ezzel már meg tudunk birkózni. Ennek a vonatkozásában újra terítékre kerül a feltámadás kérdése is, mert úgy látom, hogy nem mindenkinél épült be a korábban tanultak ezzel kapcsolatban. Mit szóltok hozzá?

Detti: Szuper.

János: Nekem ezzel kapcsolatban más mondanivalóm nincs. Akkor kezdhetjük.

AZ ANGYAL SZÁJA:

CSAK AZ EMBER BESZÉL. – *HELYETTE BESZÉLTEK.*

Én sem tudok beszélni,
csak a „Beszélő” által,
mert nincs szám.

De lesz, ha egyik leszünk. (19.b.G.115.o.)

A 19. beszélgetésben Gitta azt mondja, hogy:

Csak az ember beszél. - *Helyette beszéltek.*

János: Ki helyett beszélünk?

Kata: Jézus helyett vagy az Atya helyett. Az Atyát is mondhatjuk.

Detti: Az angyalok helyett.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Az angyal mondja, hogy: *Helyette beszéltek*. Akkor az angyal nem jöhet szóba. Önmagáról így nem fogalmazhat. A *helyette* az kicsoda?

Erika: A könyvben úgyis jelöli, nagybetűvel, hogy *Ő*.

János: Mondjuk ki nyugodtan, hogy az Isten, az Atya és Jézus. Ez a három ugyanaz. Tehát bármelyiket mondhatjuk. *Én sem tudok beszélni* itt az angyal önmagára utal, *csak a „Beszélő” által*. Ki a „Beszélő”? Hanna a beszélő, *mert nincs szám*. Annyit tudunk, hogy az angyalok hogyan kommunikálnak?

Gondolatátvitellel.

János: Köszönöm. Igen, gondolatátvitellel.

De lesz, ha egyek leszünk.

János: Ki mit gondol róla, hogyan lesz az angyalnak szája, ha egy lesz a másik felével, az anyagiságba öltözött felével.

Kata: Valójában általam lesz szája, mert amit *ő* közölni akar, azt közvetlen módon meg tudja tenni általam.

János: Mit szóltok hozzá?

Kata: Tulajdonképpen ez az egység állapota, a pillanatnyi egység állapota a földi létben.

Timi: Én is azt gondolom, hogy az én szám lesz egy angyalom szája.

János: De hogyan?

Timi: Létrejön az egység, tehát össze van kapcsolva a szellem és az anyag.

Erika: Kérdés, hogy ugyanúgy ahogyan Hannával?

Timi: Igen, csak akkor még ezt a Hanna tudta megcsinálni, hogy lehozta.

Márti: Azt gondolom, ha egyek leszünk az angyalommal, a szellemiségem hordozza annak a lehetőségét, hogy tudjak kommunikálni és ezáltal ez az angyalban is benne lesz.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Eddig azt tételezzük fel, hogy a másvilágon valósul meg az egység, tehát szellemi létformában, ezért így vetődött fel a kérdés, hogy szellemi létformában hogyan lesz anyagi szája, mert maga mondja, hogy: *nekem nincsen szám* és ott nincs szükség szájra.

Erika: Ez a földi viszonylatra vonatkozik.

János: Így van. Én a következő szövegben, a 14. beszélgetés Gittával a kérdés megközelítését fogalmaztam meg a kiemelésben.

A MEGSZOKOTT TAKARJA A HIBÁT.
HA FELFORDÍTOD, ELŐBÚJIK,
CSUPÁN, MERT NEM MEGSZOKOTT.
Mindent fordítsatok fel! Mindig!
Önmagatokban! (14.b.G.77.o.)

János: Mi a megszokott a számunkra? Abban gondolkodunk, hogy az egység a másvilágon jön létre. Ez a megszokott. Meg kell fordítod, hogy nem ott jön létre az egység, csupán csak azért, mert nem megszokott, akkor rá fogok jönni a válaszra. Meg tudjuk találni a választ, vagyis fordítsuk fel, hogy nem a másvilági egységről van szó, hanem a jelen életünkben megélhető egység vonatkozásában beszélhetünk arról, hogy az angyalnak lesz szája és hogy hogyan. A harmadik kigyújtott részben a

KAPCSOLAT:
DE MI LESZÁLLUNK HITETEK ÚTJÁN,
MERT A HIT AZ A HÍD. (23.b.L.150.o.)

János: Ebből mit tudunk meg?

Erika: Az egység csak úgy születik meg, ha hitünk van hozzá.

Kata: Feltétele a kapcsolat.

János: Másrészt?

Márti: Itt fog megvalósulni.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Igen, itt fog megvalósulni. A Hanna meg tudna-e szólalni a tanításban, ha az angyal nem szállna le?

Nem.

János: Tehát, a Hanna is csak ezért tud megszólalni és lefordítani szavakkal, megfogalmazni az angyal sugalmazását. Ez így rendben van? *Leszáll az angyal.* Az más, amikor azt mondja, hogy én le tudok jönni, te meg fel tudsz jönni hozzám. Ez a lehetősége az embernek is megvan. A Hannának fel kell-e szállnia ahhoz, hogy az angyal lejöjjön?

Erika: A Hannának nem kellett már.

Kata: Nyitottságnak kellett lennie benne, hogy létrejöjjön az a kapcsolat, amelyben találkoztak.

János: Ez lenne a híd. A hit teremti meg azt a nyitottságot, amelyen keresztül az angyal fogalmazását a Hanna letudja fordítani és eltudja mondani. Ennek a kapcsolatnak alapján a 79- es beszélgetésben olvassuk, hogy: *Leszáll a menny.* A múltkor is beszélgettünk erről.

Leszáll a menny.
Mi vagyunk a falak,
de ti az alap. (79.b.413.o.)

János: Tehát a kapcsolat. A menny leszállásának nincsen különleges előjele. Amikor legutoljára arról értesültünk, hogy Medjugorjében két fiatal lánynak megjelent Mária, leszállt-e a menny?

Igen.

János: Ezért mondják Medjugorjét annak a helynek, ahol az Ég és a Föld összeér. Tehát valóban ahogyan mondtad, ha nyitottság van és hit van, ez a kettő most ugyanaz. Ez mit jelent még? Hűséget. A hit hűséget is jelent. Ez az alapja annak, hogy a menny igenis, le tud szállni. Mi történik, amikor leszáll a menny? Nyitott lélekre talál. Ezt a Jn.14.23 fogalmazza meg. Olvasd fel Kata.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János14.23. Jézus ezt válaszolta neki: ha valaki szeret engem, Igémet (szavaimat) megőrzi (és) az Atya is szereti őt, és hozzá megyünk és maradandó lakást szerzünk (készítünk) nála,

János: Hol?

Kata: Az ember szívében.

János: Nagyon fontos, hogy a szívünkben, mert mi a szív?

Kata: Szentek szentje.

Márti: Az egész embert jelenti.

Kata: A mennynek az otthona.

János: A szellem otthona és központ. Tehát ez azt jelenti, hogy nem az értelem vezérel.

Kata: Amikor a nászról tanít, az otthonról tanít, akkor is a szívről beszél.

János: Nem a tudás vezérli az embert, hanem valami furcsa és szokatlan módon, a szívből származik minden. Ezért mondja Jézus azt, hogy: *A szívből szól a száj*. Ebben az egységben, hogy jelenik meg, hogy az angyalnak lesz szája. Hogyan? Leszáll a menny, leszáll az angyal a szívembe, akkor az én szám az ő szája. Tehát Hanna szája az ő szája. Ebben a szövegben kicsit megtévesztő módon nem pontosan van megfogalmazva, ami kérdésként lett feltéve, hogy *nincs szám, de lesz, ha egyik leszünk*. Csak azt nem mondja, hogy mikor. Tehát ezt meg kell találni ezt a választ, hogy mikor. Ezért mindenfélét gondolhat az ember mögé.

Kata: De végső soron az emberen múlik.

János: Azon, hogy hajlandó-e mögé nézni, hajlandó-e kutakodni, vagy csak elolvassa és megy tovább.

Kata: Felismeri-e azt a valóságot, amit az angyal közöl.

János: Az egység állapota. Timi te jössz.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

AZ EGYSÉG ÁLLAPOTA:

AZ Ő KEZE KÖZEL, S AZ TE VAGY. (38.b.L.257.o)

János: Itt az kicsoda?

Kata: Szintén ugyanúgy az Atya.

János: Kiről van szó, így kérdezem. Ebben is miről van szó?

Kata: Nyilván a kéz a nyitottságot és a tettet is szimbolizálja, ezért mondja, ha az Atya keze közel, akkor az te vagy. Mindaz, amit Jézus úgy fogalmaz meg az evangéliumban, hogy: *Aki hisz bennem és szavaimat tettekre váltja*, ezt a szájával és a kezével váltja valóra. Szájáról már beszéltünk, ez pedig itt a keze.

János: Az ember nélkül van-e keze az Istennek?

Kata: Nincs.

János: Képzeljétek el, hogy az Isten keze az ember. Te vagy a keze.

Timi: Ez hatalmas. Ez örület.

János: És te vagy a szája. Ugyanis te vagy az, aki az anyagvilágban tud tenni. Ő nem tud tenni.

Márti: Az ember az, aki megtudja jeleníteni magát, az Istent.

János: Igen.

Ott voltam, ahol majdan egyek leszünk. (11.b.G.55.o.)

János: Ez most mire utal? Úgy tűnik, hogy a *majdan* abban a jövőben, amikor majd a teljes egység valósul meg.

Deti: Nem a földi létben.

János: Nem most. Viszont a földi lét vonatkozásában azt mondja, hogy:

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

A Megváltás felemeli a Súlyt, és az nem lesz többé.
Amíg nem vagyunk *egyek*, nem tudunk emelni. (15.b.G.83.o.)

János: Tehát, itt a Földön kell emelnünk együtt az angyallal, mert ez az egység ahogyan a múltkor is már beszéltünk róla, nem a teljességet tételezi fel, hanem az adott feladatban való egységet.

Kata: De akkor mégsem lehet a végleges egységnek az állapota, mert az a Földön van.

János: *Ott voltam*, mert távol volt, *ahol majdan egyek leszünk*. Mire gondolsz?

Kata: A földi feladatban, amikor a Gitta tisztában van vele, hogy mi a feladata és azt meg is teszi. Abban tudnak kapcsolódni.

János: Földi feladat sok van, nem csak egy.

Kata: Értem, hiszen mondja is a Gittának, hogy nagy és sok a feladatod. Azt gondolom, hogy az adott földi életében, jelen esetben ebben a földi életében minden olyan feladatban való találkozás, ami az *egyek-et*, a beteljesülést jelenti.

János: Csakhogy ez nincs itt.

Kata: Az sem, hogy odaát.

János: Csak következtetünk a *majdan* szóból erre.

Timi: Végül is nem lehetünk biztosak abban, hogy ez a *majdan* itt a földi vagy majd az odaára vonatkozik. Ezekből nem derül ki. Az angyalt nem köti az idő, vagyis a szellemet, csak a testünket.

János: Mégis használja ezt a *majdan* szót, mindenféleképp a jövőről beszél.

Ildikó: Semmi nem történt itt a Földön.

Kata: Még a tanítás elején vagyunk.

János: Pontosan.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Kata: Tanítja, hogy: *Távolság van közted és közted. (19.b.G.112.o.)*

János: Menjünk tovább, fejezzük be.

SZEMEINKKEL NÉZZ!
KEZEINKKEL TÉGY!
SZÍVÜNKBEN LÉGY! (50.b.302.o.)

János: Ezt a szövegrészt már mi is felhasználtuk az imákban. Milyen mértékben jön létre az egység az Isten és az ember között?

Kata: Itt a teljességről beszél.

A. Kati: Ez már meglehetősen egység.

János: Azt tudjuk a kérdésre válaszolni, hogy nem a szellemvilágban lesz anyagi szája az angyalnak, hanem anyagi szája lesz az angyalnak, ha szellemiségében belém költözik, mert ezen a módon jön létre az angyalok és az ember között az egység. Ő éli ezt meg, hogy általam van szeme, mert lakást vett bennem. Mit szóltok hozzá, van-e hozzátennivaló, egyéb más?

Kata: Ahogyan beleolvastam az 50. beszélgetésbe, valójában arról van szó, hogy éli a feladatát a négy és nyomatékkal kéri az angyal őket, hogy énekeljük NEKI ezt a dalt, úgymond hálaként, felajánlasként, imádatként.

Ildikó: Mindenesetre közelebb jutottunk a megoldáshoz vagy az elképzeléshez ezek után.

Timi: Ezek után, ha nagyon utálatos emberekkel beszélek vagy olyan helyzetekbe kerülök, ahol a legszívesebben valami rondák mondanék, akkor mindig arra fogok gondolni, hogy az Isten szája vagyok.

Kata: A tanítás elején mondja, hogy: *Minden tetteiddel helyettem cselekszel. Minden tettebben jelen lehetek. (11.b.L.57.o.)* Legyen az gondolat, kimondott szó, bármi.

János: Amit a Feri bácsi úgy fogalmazott meg, hogy amit az Isten akar, az van. Ha az én szám azt mondja, hogy pukkadj meg, akkor az van.

Timi: Nem lehet össze-vissza vagdalkozni.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Detti kaptál választ a kérdésemre?

Detti: Igen, és nagyon meg vagyok lepődve. Én annyira a szellemi világban gondolkodtam és abban próbáltam erre rájönni, valószínű azért nem találtam a választ, hogy ez hogyan lehetséges. Hogyan fog ez megtörténni.

János: Korábban én is így gondoltam meg kell mondjam.

Detti: Szerintem ez egy fontos dolog, mert mindig az gondoljuk, hogy majd odaát majd a nagy fényben, a nagy egységben mennyivel könnyebb lesz, de nem, mert itt van a feladatunk a Földön.

János: Akkor megyünk tovább.

TEREMTETT VILÁG KIVONATA AZ EMBER. (15.b.L.88.o.)

János: A szövegekörnyezet úgy néz ki, hogy a Lili kérdezi:

Kell-e jelentőséget tulajdonítanom a Hold növekedésének?

Válasz:

TEREMTETT VILÁG KIVONATA AZ EMBER.
Egyik fele, a jobbik fele, mindezen túl van.
Minden erő szolgálni fog.
Addig még - te szolgálod.

János: Az a kérdés, hogyan értelmezzük azt, hogy: *A teremtett világ kivonata az ember.* Ehhez kiemeltem az angyal tanításából azokat, amelyek az embert fogalmazzák meg, hogy hogyan is értelmezzük.

Kata: Ha az ember kivonatáról beszélünk, akkor valójában az esszenciájáról beszélünk, vagyis a szellemiségéről, ami egyedül az embernek adatott. Ezáltal teremtő és teremtett lény is egyben.

Márti: Az egész teremtett világnak az ember a központja.

János: Mondhatom-e azt, hogy megint az a kérdés, hogy: Ki vagyok én? Azzal, hogy általában véve az emberről beszélünk, akkor az ember nem érzi a

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

sajátjáénak. Javaslom, hogy ezt úgyis közelítsük meg, hogy ki az ember és nem általánosságban az ember, hanem ebben én is érintve vagyok. Ki vagyok én?- mint ember természetesen.

Márti: Mondhatjuk úgy, hogy mint egyéniség.

János: Majd kiderül.

Márti: Értem.

János: Tehát érthető ez így, hogy ki vagyok én a teremtésben. A teremtett világ kivonata az ember. Ebből a teremtett világból még nem sokat tudunk meg. Mindenkinek egy olyan képzete van a világról, amilyen. Két egyforma képzett van-e?

Nincs.

János: Nem lehet egyforma, mindenkinek más a képzete a világról, sőt mondhatom azt, hogy az ember megteremti a saját világát. Ennyiben mindenféleképp teremtő, amiben különböző a másiktól. Teljesen egyedi. Ki az, aki teljesen ismerhet engem?

Egyedül az Isten.

János: Miért mondhatom azt, hogy én magam sem ismerem magamat?

Márti: Talán azért, mert a különböző szituációkban hogyan viselkedem, azt nem tudhatom előre.

János: Pontosan.

Kata: Amikor azt tanítja az angyal, hogy minden próba, akkor lehet, hogy valamelyiken megbukom, amivel nincsen semmi baj, de az a kép, amit magamról gondoltam, ott nyilván összeomlik.

János: Mindenkinek van egy elképzelése önmagáról, hogy egy adott szituációban hogyan reagálna, mit mondana és bizony-bizony egyáltalán nem úgy reagálja. Van, amikor az ellenkező tartalommal, az ellenkező érzésekkel jelenik meg és bonyolódik le ez az egész. Mondhatnám azt, hogy nem tudja az ember előre, hogy mikor mi jön föl belőle, mikor, hogy reagál. Hiszen ez oly sok

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

mindentől függ. Annyiban ismerhetem-e magamat, hogy én az Istennek adtam magam?

Kata: Igen.

Erika: Még abban sem vagyok mindig biztos, minden pillanatban.

János: Ez érvényes-e minden pillanatra, tehát az emberi élet minden pillanatára?

Kata: Itt a Földön törekvésében vagyunk. Ebben is a cél a fontos a számunkra.

János: A lényegét tekintve az, hogy én odaadtam magamat, az mindig egy olyan képzetet fogalmaz meg, amelyben, ha ez szóba kerül, szükségem van rá, akkor ennek megfelelően fogok viselkedni, gondolkodni, dönteni, reagálni. A hétköznapi életben nem állapotszerűen vagyunk bekötve az Istenbe, olyan értelemben, hogy minden pillanatban Rá gondolunk. Nem tudjuk megtenni. Szellemünk az meg tudja tenni, az abban él. Ha én odaadtam magamat az Istennek itt a Földön, ebben az életedben, akkor azért te az értelemmel dönthetsz másképp is.

Kata: Meg is tesszük.

János: Így van.

Detti: Nekem is volt már ilyen élményem, amikor másképp döntött az értelmem és másképp a szívem és ezt meg is tapasztaltam.

János: Az értelem és a szív bizony-bizony nem mindig jön ki egymással. Ellentétbe kerül, de ettől függetlenül az ember a hitében megélheti azt, hogy odaadtam magam az Istennek. Megbotlottam Uram, most megbotlottam, elcsesztem, mellé nyúltam, de menjünk tovább.

Kata: A Hang azt tanítja, ha *Velem* vagy és megbotlottál, tudlak segíteni felállni, de ha nem vagy *Velem*, akkor nem.

János: Így van. Kezdjük el a kigyűjtött szöveggel. Detti légy szíves.

A LEGNAGYOBB CSODA - AZ EMBER. (12.b.L.65.o.)

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Mit gondoltok erről a kijelentésről. Még a tanításnak nagyon elején vagyunk. A kérdésem, mi a csoda?

Kata: Azt is az Istennel azonosítjuk.

János: Mi a csoda?

Erika: Természetfölötti esemény.

János: Mi a csoda?

Ivett: Az Isten rendjének megvalósulása az ember számára.

Márti: Ami túlhalad a lehetőségen.

János: Igen, van-e még?

Kata: A valóság.

János: Minden választok megfelel, annyit tudnék hozzátenni, hogy itt az anyagvilágban számunkra az a csoda, ami az Isten világában természetes. Az Isten megjelenése a Földön, valamilyen formában maga a csoda? Az emberben az Isten jelenik-e meg?

Márti: Igen.

A. Kati: Az isteni szikra.

János: Az emberben az Isten jelenik meg. Az istenélményedben az Isten jelenik-e meg? A gyógyulásodban az Isten jelenik-e meg? A felismerésidben az Isten jelenik-e meg? Amikor Máriát meglátod Medjugorjében, az Isten jelenik-e meg? Amikor Hanna megszólal a tanításban, az Isten jelenik meg. Ez mind-mind csoda, mert az Isten világának a megjelenése bármilyen formában itt az anyagi világban rendkívülinek, csodának minősül. Mit szóltok hozzá?

Kata: Természetes, hiszen azt mondjuk, hogy az embernél az anyag eltakarja a szellemet. Ettől függetlenül ő is képes lenne rá, mert úgy van teremtve, de éppen ezért, nem tudja. Az Isten megteszi azért, hogy rálássunk arra, hogy a *Vele* való kapcsolatban minden lehetséges.

János: Igen.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Timi: Bennem egy olyasmi dolgozik, hogy én azt gondolom, hogy valójában minden csoda. Van világ, csoda. Világegyetem, a bolygók, tehát minden csoda. Isten nélkül semmi sem lenne, mi sem és Nélküle nem tudnánk ezt megcsinálni. Valójában minden csoda, csak vannak dolgok, amit természetesnek veszünk vagy azt mondjuk, hogy nekünk ez jár.

János: Akkor mondhatjuk, hogy látásmód kérdése.

Timi: Abszolút. A csoda látásmód kérdése, mert az, hogy megszólal a mobiltelefon az már természetes, miközben láthatom-e csodának? Igen.

János: Tehát a csoda látásmód kérdése, mert ha úgy látom, hogy az Isten nélkül ez nem valósulhatott volna meg, akkor csodának minősül. Mit szólna hozzá Ivett?

Ivett: Így van.

OLY NAGY AZ EMBER, MÉG ÉN SEM LÁTOM. (17.b.L.102.o.)

János: Azt tanítja az angyal, hogy oly nagy az ember. Miben nagy?

Erika: Lehetőségeiben.

Márti: Az Istenben való fejlődésében.

János: Ez is odatartozik.

Kata: Amire teremtvé lett.

János: Tehát még az angyal sem látja, pedig neki nagyobb a rálátása erre, mint az embernek. Tehát, hogy lásd meg magadat. Egyrészt azt mondja az angyal, hogy te a legnagyobb csoda vagy, az Isten legnagyobb csodája vagy. A másik, meg azt mondja, hogy olyan nagy vagy a lehetőségek vonalán, amit még az angyal sem lát be.

János: A következőt.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Hét lépcső.
Hármat ismersz, a negyediket véled, hogy ismered.
HÁROM TEREMTETT VILÁG.
HÁROM TEREMTŐ VILÁG.
KÖZEPÉN A HÍD,
S AZ NEM A TUDAT.
Kő, fű, ló, - nem ember jön,
mert EMBER a hét együtt. (19.b.G.114.o.)

János: Ki vagy te? Ugye ez volt az alapkérdés. Ezt azonosíthatjuk a hét létsíkkal?

Igen.

János: Azt tanítja az angyal, hogy hármat ismersz. Melyik hármat?

Kata: Az ásványt, a növényt és az állatot.

János: Igen.

Három teremtő világ.
Közepén a híd,
s az nem a tudat.

János: Hanem?

Márti: A szív.

János: Az ember, teremtő világ közepén a híd, s az nem a tudat, hanem az ember, mert az ember a hét együtt. Ki vagy te? Te vagy a minden. Benned van az ásvány, a növény és az állat síkja, az angyal, szeráf és az Isten. Az előbb beszélgettünk az eggyé válásról, hogy az Isten eggyé válik veled, beléd költözik. De csak akkor tudja ezt megtenni, ha erre lehetősége van, mert úgy teremtett téged. Az állatba ezen a módon nem tud beleköltözni.

Kata: Ez maga a terv, az Isten rendje.

János: Mi szükséges ahhoz, hogy az emberben tudjon megjelenni?

Kata: Az ember szellemisége.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Igen, mert az honnan forrásozik?

Kata: Az Istenből.

János: Mondja, hogy te magad vagy a híd. Köszönöm.

Mily csoda a személy!
Az idők végtelenje óta készül, (20.b.G.121.o.)

János: Köszönöm. Ez kicsit válasz is az egyéniség kérdésre, bár itt nem egyéniségről, hanem személyről van szó. Ez azért is érdekes, mert máshol azt mondja, hogy a személy behullik egy irdatlan mélységű kútba, szakadékba.

Kata: Az a jóság, a jószándék.

János: De a személy is.

Kata: A személy a fa törzse, amely nem ég el.

János: Igen. Van amikor így beszél róla, van, amikor örök értéként beszél róla. Mily csoda a személy. Vajon miért?

Márti: Azért, mert az Istenből származik.

János: Mi a személy, hogyan tudnánk megragadni?

Márti: Isten teremtménye.

Kata: Személy az egész ember, aki vagyok. Tehát minden egyes ember, mint személy és mint egyéniség, a teljes valóját képezi.

János: Ez mindenkire elmondható, de mi a személy?

Kata: Hát ez.

Deti: A személy, nem az én vagyok?

János: De igen. Pontosan az én vagyok. Hogyan tudnánk ezt lefordítani vagy kibontani. Arra gondolok, hogy az én vagyok az, nem te vagy.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Kata: Egyedi.

János: Most nem az azonosság van megfogalmazva, hanem az egyediség. Az Isten két egyformát nem tud teremteni. Amikor megteremtette az ember szellemet, melynek egyik fele a Mennyben van, a másik fele itt a Földön van. Mindenki egyedi, mindenki én-ként élheti meg magát, mert ez a személy. Amikor vajon az angyalával egyesül, akkor mi történik velem, ezzel az én tudattal, ebben az eggyé válásban?

Kata: Akkor ez már átalakul.

János: Mivé?

Kata: Szellemi valóságává.

János: Ezzel nem mondtál semmit.

Deti: Merthogy nem veszik el, angyal lesz.

János: Azt, hogy én vagyok, ezt az Isten is elmondja magáról?

Igen.

János: Ebben Isteni vagyok, hogy én vagyok. Ez az én tudat, az, hogy létezem. Ezzel nem rendelkezik egyedül csak az ember és minden teremtett szellemi lény, aki valamilyen úton-módon értelemmel is rendelkezik. Tehát az én megmarad még az angyallal való egységben is. Ha hiszitek, ha nem, még a Moody is arról számol be amikor valaki a halálközeli élményéből átment és a fénnel egyesült, megélte önmagát a fénnel együtt is és külön is. Most ezt ne kérdezzétek, hogy hogyan. Ez a szellemnek a sajátja. Ha valakit megteremtett szellemileg az Isten, az megszűnhet-e bármilyen vonatkozásban?

Kata: Épp azt akartam mondani, hogy azzal minden egyedi ént is megteremtett és a szellemi valóságában is mindig ott van az én.

János: Igen. Maga a személy.

Kata: Azt mondhatom, hogy ez örök.

János: Köszönöm, hogy ezt mondod, a személyt felhozod, mert a személy, a tudat változni fog az egyesülésnél, az eggyé válásnál. Ott már pontosan az, hogy

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

már nem egy különálló személy vagyok, hanem egy vagyok, mint személy *vele*, de az én tudatom megmarad, hogy én élem ezt meg.

Kata: Láthatjuk egyszer a személyt úgyis, hogy az éntudat és mint, vagyok, aki vagyok. Az a komplett az állapot, ahol a szellemi valóság is ott van, amelyben az én is jelen van. Tehát, nem marad el, de ez az egész örökké változó.

János: Így van. Az idők végtelenje óta készül, de folyamatosan változik.

Kata: A szellemvilágban állapotok és változások vannak.

János: Igen. Minden embernek vannak személyiség jelei, amelyek hol előtérbe kerülnek, hol háttérbe szorulnak.

Erika: Van olyan, amelyiket szeretek, van amelyiket nem szeretek.

János: Van olyan, hogy új személyiséget vett fel, a régit elhagyja. Melyik lesz a tökéletes személy?

Kata: Azt gondolom, hogy a tanítvány vonatkozásában az egyéniség, mert az a hegycsúcs.

János: Mindenki egy egyéniség.

Kata: Úgy értem az egyéniséget, ahol a szellemiség dominál, melyben megtalálható a ráhagyatkozás, az odaadás, az Istennel való kapcsolatban.

János: Én arra gondoltam, akkor teljesedik ki a személy, ha olyan lesz, mint a hegy.

Márti: Rálép erre az útra.

Kata: És eljut a csúcsra.

János: Mehetünk tovább:

Az ember nem a teremtés koronája,
mert a korona aranyból van.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

AZ EMBER A TEREMTÉS LELKE. (23.b.G.146.o.)

János: Sok mindent megtudtunk már az emberről. Megtudtuk róla, hogy csoda. Olyan nagy, hogy még az angyal sem látja. Azt is megtudtuk, hogy a hét sík összessége, mi több, egy alakuló személy. Most azt mondja, hogy a teremtés lelke. Tehát a teremtés lelkét hordozzák. Mit gondoltok erről?

Kata: Azt gondolom, hogy az Isten lelkeket teremt és a földi valóságban az emberek azért gondolják magukat koronának, a teremtés koronájának, mert sikereket érnek el, csúcokat döntenek meg. De ez az anyagvilágában való valóságuk. Az Isten oldaláról nem ez a lényeg.

János: Sajnos bele kell kössek egy picit a megfogalmazásodba. Azt mondtad, hogy az Isten lelkeket teremt. Mi a lélek?

Kata: Hordozó. Nincs szellem hordozó nélkül.

János: Miért nincs? Az angyal az lélek-e?

Kata: Amikor a síkokat úgy fogalmazza meg, hogy a hét lélek, akkor nyilván abban a vonatkozásban lélek is.

Ivett: Egyszer arról volt szó, hogy a lélek az egész embert takarja.

János: Az ember miből van?

Detti: Test, lélek és szellem.

János: Az angyal rendelkezik-e ezzel a hárommal?

Detti: Nem.

Kata: Azt gondolom, hogy más vonatkozásban, mint az ember, de rendelkezik testtel.

Márti: Más minőségben.

Kata: Igen, így gondolom én is.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Ebben nem vagyok biztos, mert mindig az a kérdés, hogy a test alatt mit értünk, az ember mit ért a test alatt? Az ember miből áll?

Anyagi testből.

János: Pontosítsuk a dolgot, vagy másképpen, hústestből áll, lélekből és szellemből. A lélek ebben a vonatkozásban micsoda? Maga az egész ember, ami áll, hústestből és szellemből. Így alakul ki a három. Én vagyok a lélek, az egész ember, aki hústestből és szellemből tevődik össze.

Kata: Itt a földi valóságunkban.

János: Persze, hát erről van szó. Az ember, a földi valóságában ember. Tehát a lélek az, aki magában hordozza a hústestét is és a szellemét is. Az angyalról nem mondhatjuk ezt el.

Kata: Persze.

János: Akkor lelket teremt-e az Isten?

Detti: Nem.

Kata: Ott vagyok megakadva, ha a lélekre nem lenne szükség,...

János: Az Istennél ilyen nincs, hogy szükség.

Kata: A tanításban elhangzik, hogy véled, hogy van szükségtelen.

János: Olyan van, hogy teremt és létrehoz magából valamiféleképpen. Mi a hústest? Az is valamiféleképp szellemi forrással rendelkezik. Sűrű szellemiség, amit anyagnak nevezünk. Valahol ezen a vonalon mindig visszajutunk az Istenhez, de ebben a minőségében nem rendelkezik az angyal lélekkel. Amikor azt mondom, hogy mit teremt az Isten az ember vonatkozásában, akkor én azt gondolom erről, hogy csak szellemet teremt. Ennek a szellemnek lehetősége van angyalként megmaradni az angyal szférában, a másik felének pedig egy sűrűbb anyagtestet ölteni, amit léleknek nevezünk már, mert hordozó. Az angyal könyvben hol mutat rá erre a hordozásra, milyen szövegnél? A bornál. *A bor a lélek és a szellem a mámor.* Tehát a lélek hordozza a mámort.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Kata: Amikor azt tanítja, hogy: *minden anyag és erő*, ha minden, akkor nem tette hozzá, hogy csak a földi vonatkozásban.

János: Nem mondhatja, hogy minden, mert ebben *ő* is benne van.

Kata: Éppen ezért.

János: Nem lehet anyag.

Kata: Más minőségben.

János: Az Isten más minőségben nem anyag. Ez kizárt dolog.

Ivett: A teljesség nem anyag.

János: Amit mi anyagnak nevezünk, az valójában szellem. Tehát forrását tekintve nem lehet más.

Kata: Ezzel egyetértek.

János: Akkor azt kell mondani, hogy az Isten tisztán szellem.

Kata: Még egyszer mondom, ezzel egyetértek, ez nem kérdés, de onnantól lefelé már nem tisztán szellem.

János: Azt mondtad, hogy *Ő*.

Kata: Milyen *Ő*?

János: Az Istenre mondtad, hogy *Ő* anyag is valamilyen vonatkozásban.

Kata: Nem. Hisz az angyalról beszéltünk, hogy annak van-e anyagteste?

János: Értem. Az anyag hogyan jelenik meg a teremtés szféráiban?

Kata: Az angyaltól felfelé egyre ritkább minőségben.

János: Akkor ebben a vonatkozásban az, ami a Földön anyagként van jelen, az mondható-e ennél ritkább minőségnek az angyalnál?

Nem.

János: Egyáltalán nem, ott valami egészen másról van szó az anyag vonatkozásában.

Kata: Elfogadom, hogy mi ezt nem tudjuk behatárolni, de azzal, hogy azt mondom, hogy más minőség, azzal megfogalmazom, hogy jelenleg ezt tudom róla.

János: Azt mondja, hogy a fény ugyanaz itt a mennyben, mint a Fény, közben nem, csak a szóban ugyanaz. Az anyag minden síkban való megjelenésében nyilván szolgálja annak a síknak a feladatát, de ez nem azt jelenti, hogy ugyanaz.

Kata: Persze, semmi sem ugyanaz.

János: Semmiféleképp nem lehet ugyanaz. Az a szó, amikor mi jobb híján úgy fogalmaztuk meg hogy ritkább, ez valami nagyon gyenge megközelítése annak a változatnak, ami ott megjelenhet, megvalósulhat ebben.

Igen.

János: Azt mondom még mindig, hogy az Isten nem teremt lelkeket, lélekké alakul.

Ildikó: Ezért mondhatjuk, hogy a lélek felelős a dolgokért.

János: Igen.

Kata: Megjelenhet a szellem lélek nélkül?

János: A szellem az Istenben anyag nélkül van-e?

Kata: Ott igen.

János: Ha azt mondtuk, hogy az anyag nem ugyanaz az angyalnál, mint az embernél akkor nem tudom, hogy kell-e ragaszkodnunk ahhoz, hogy anyagról beszéljünk minden vonatkozásban.

Kata: Nem szükséges, mindenki gondol, amit gondol erről.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Azt tanítja az angyal és ez hozta fel bennem azt, hogy az Örömnepén beszéljünk róla, a *test nem anyag*.

Kata: A tanítás végén azt mondja, hogy a test Önmaga.

János: Nem ezt mondja. Azt mondja, az Isten teste a teremtett világ.

Márti: Azt is mondja, hogy a teremtésben minden anyag és erő. Akkor minden anyag.

János: Az előbb fejtettem ki, hogy nem beszélhetünk anyagról ugyanúgy az angyal síkján, mint ahogyan az ember síkján beszélünk az anyagról.

Márti: Így van.

János: Tehát ez a minden anyag, ezt mihez hasonlítsam?

Ivett: Minden szeretet.

János: Igen. Köszönöm szépen. Itt a Földön mi a szeretet?

Kata: A világ oldaláról az érzélem.

János: A mi oldalunkról?

Marika: Jót takarni.

Márti: Az a jó, amit az Isten akar.

János: Sokféleképp megközelíthetjük. Az angyalnál is ugyanez a szeretet és a szeráfnál?

Kata: Nem.

János: Más minőségben, minden más tartalmat kap. Ezt próbálok valahogy megfogalmazni, nem biztos, hogy sikerült. Ahogy minden más minőséget kap, minden kijelentés, minden kifejezés, minden megjelölés.

Márti: Feje tetejére áll az, amit gondolunk.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Pontosan. Az időnk már nagyon-nagyon megy. Menjünk tovább.

MINDEN SZERVED SZENT.
A TEST PICINY TÜKÖRKÉPE A VÉGTENNEK. (24.b.L.154.o.)

János: Minden szerved, ami van, az az Istenhez tartozik, az Istenből források. Piciny tükörképe a végtelennek. A teremtett világ végtelen előfordulásában minden, ami benne van. Ennek alapján te magad vagy, a végtelen. Benned van a végtelen. Nyilván nem az anyagi test vonatkozásában, mert a test más tartalmat és értelmet kap az Isten vonatkozásában. Az Istennek van-e teste?

Nincs.

János: Ha egyszer azt mondja, hogy az Ő teste a teremtett világ teste, akkor ennek alapján az Istennek van teste. Az embernek a hústeste piciny tükörképe a végtelennek. Hermész Triszmegisztosz, hogy mondja ezt?

Úgy fent, mint lent.

János: Marika a következőt légy szíves.

A *TEREMTETT* EMBER
KEZDET ÉS VÉG KÖZÖTT VAN.
A *TEREMTŐ* EMBER
VÉG ÉS KEZDET KÖZÖTT VAN.
Kezdet és vég között van az idő.
Vég és kezdet között van az öröklét. (28.b.G.177.o)

János: Annyira óriási nagy a különbség, hogy azt kell mondjam, hogy: A teremtett ember, aki a kezdet és a vég között van, az halott ember. A teremtő ember, a vég és a kezdet között van, azaz élet, aki már él. Ezért mondja, hogy a kezdet és vég között van az idő, amelyben a halál jelenik meg az ember tudatában. A vég és a kezdet között van az öröklét, ami az élet vonatkozásában jelenik meg. Itt befejezzük a mai napra.

Hanganyagból az írott formát megalkotta: Tóth Katalin
Szerkesztette: Petróczi István